

§ 4.

Den Grundværdi, som i Henhold til Lov Nr. 352 af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme bliver ansat for de faste Ejendomme som Grundlag for Paaligning af Grundskyld til Staten, skal ogsaa være gældende for Paaligning af kommunal Grundskyld paa disse Ejendomme, saaledes at Skylden udredes paa Grundlag af den særlige Værdiansættelse af Jorden (Grunden), som har fundet Sted ved den almindelige Vurdering til Ejendomsskyld i Aaret 1920 eller ved de til samme knyttede Omvurderinger og derefter ved de i Henhold til Lov om Grundskyld fastsatte periodiske Vurderinger pr. 1. Juli 1926 og hvert 5te Aar fra denne Dato at regne eller ved de mellemliggende Omvurderinger.

Naar en i flere Kommuner beliggende Ejendom under et er vurderet til Grundskyld til Staten, bliver der af Kommunalbestyrelsen at rette Henvendelse til vedkommende Vurderingsmyndighed angaaende Fastsættelse til Brug ved kommunal Beskatning af Værdien af den i hver Kommune beliggende Del af Ejendommen. Fastsættelse af denne Værdifordeling sker da fremtidigt i Forbindelse med den almindelige Vurdering til Grundskyld.

Naar ny Vurdering til Grundskyld finder Sted, beregnes den kommunale Grundskyld fra Begyndelsen af det første Skattehalvaar efter Vurderingens Foretagelse.

§ 5.

Den kommunale Grundskyld lignedes i hver Kommune med samme procentvise (eller promille) Afgift paa de skattepligtige Ejendommers Grundværdi (jfr. § 4).

Den Procent eller Promille, hvormed den kommunale Grundskyld svares, fastsættes af Kommunalbestyrelsen. Procenten (Promillen) kan ikke sættes lavere end den Procent (Promille), som det samlede Beløb af de af Kommunalbestyrelsen henholdsvis i Skatteaaret 1920—21 eller i Kalenderaaret 1920 udskrevne Skatter paa fast Ejendom udgør af de i Henhold til denne Lov skattepligtige Ejendommers Grundværdi ved Vurderingen i 1920. Den kommunale Grundskyld kan dog i Københavns Kommune, Købstadkommunerne og Handelspladserne ikke opkræves med mere end 2 pCt. af Grundværdien og i Amtskommunerne med mere end 0,8 pCt. af Grundværdien. For Sognekommunernes og Landdistrikternes Vedkommende kan der ikke noget Aar uden Amtsraadets Samtykke udskrives mere end 1,2 pCt. af Grundværdien; Amtsraadets Samtykke hertil kan kun meddeles for et Aar ad Gangen og kun, saafremt den samlede Grundskyld til Amts- og Sognekommune ikke derved kommer til at udgøre mere end 2 pCt. af Grundværdien.

Indenfor de saaledes givne Grænser fastsættes den Procent (Promille), hvormed den kommunale Grundskyld skal udskrives, af Kommunalbestyrelsen samtidig med Vedtagelsen af det aarlige Overslag over Kommunens Indtægter og Udgifter. Anmodning fra et Sogneraad til Amtsraadet om noget Aar i Sognekommunen at maatte udskrive mere end 1,2 pCt. af Grundværdien vil være at affatte og fremsende i samme Møde, hvor endelig Beslutning om Skatteudskrivningen fattes.

De nærmere Regler for Grundskyldens Paaligning og Optrævning fastsættes for hver Kommune i en Vedtægt. Sogneraadet gør for Landkommunernes Vedkommende Indstilling derom til Amtsraadet, og Amtsraadene og Kommunalbestyrelserne for Købstæderne og Handelspladserne gør paa samme Maade Indstilling til Indenrigsministeren. Paa Grundlag af disse Indstillinger og med særligt Hensyn til saadanne Punkter, hvorom Flertallet af Indstillingerne stemmer overens, udarbejdes da fælles Skattevedtægter henholdsvis for Sognekommunerne af Amtsraadet og for Amtskommunerne, Købstæderne og Handelspladserne af Indenrigsministeren. Dog kan der, hvor